

HOTARUMARU

ÍRTA: JUCKY

[ARTFX] TOUKEN RANBU

A 2015 januárjában indult Touken Ranbu gyorsan nagy népszerűsége tett szert. A főleg női közönséget megcélzó alkotásban japán történelmi kardjai öltenek emberi alakot, akik új mesterükkel, a Saniwával közösen igyekeznek megvédeni a történelmet. A kardok emberi formái igen csinosak, részletgazdagok, és még arra is figyeltek a grafikusok, hogy az eredeti kardokhoz hűek maradjanak a látványos ruhák, így nem csoda, hogy a figuragyártók viszonylag gyorsan lecsaptak a mutatós karakterekre. Ezen figurák egyike Hotarumaru a Kotobukiya gyártótól.

A szóban forgó figura kétszer jelent meg náluk. Az első kiadást 2016 júliusában kaparinthatták meg a rajongók, ami olyan keresett lett, hogy 2017 végén a második kiadás is megérkezett belőle. Azonban mielőtt részletesen kitérnék magán a figurát, hadd mutassam be az eredeti kardot, hiszen a külsejében visszatükröződik a történelme.

Hotarumaru, akit nem csak a Touken Ranbu játékosok, hanem a Hanamaru alcímet viselő feldolgozás nézői is ismerhetnek, meglehetősen kalandos életet tudhat magának. A játékban egy kisfiú külsejével bíró Ootachi egyike Japán történelmi kincseinek. A kovácsolója a Rai iskola megalapítójának, Rai Kuniyukinak a fia, Rai Kunitoshi volt, aki Aizen Kunitoshit is megalkotta. Az 1297-es év táján készülhetett és 100,35 cm hosszúságú volt. Az Aso család feje, Aso Korezumi birtokolta a korai Nanbokucho időszakban, ezért természe-

tesen Hotarumaru a gazdájával együtt vett részt a Tatarahama csatában. Az ütközet egyike volt a Nanbokucho korszak rengeteg háborújának, amit azért vívtak, hogy kiderüljön, ki egyesítheti Japánt és ki uralkodhat felette. Sajnos a csata Korezumi csapatainak visszavonulását eredményezte, ráadásul Hotarumaru is súlyosan megsérült benne. A legendák úgy tartják, hogy a csatától kimerült gazdája az Aso-hegy lábánál merült álomba és ott különös látomásban volt része. Ebben szent-

jánosbogarak lepték el a kardot, amiknek fénye visszatükröződött a pengén. Mire reggel felébredt, a kard újra sértetlen volt. Innen ered a neve, Hotarumaru, hiszen a „hotaru” szentjánosbogarat jelent, ezután pedig generációkon keresztül az Aso szentélyben maradt, mint családi kincs. A Hanamaru című sorozat 10. részének endingje erre a legendára utal. A kard 1931-ben az egyik lehetséges jelöltje volt a Nemzeti Kincs címnek, ám a második világháborúban a szövetséges erők elkobozták és azóta senki sem találta meg. Van ugyan pletyka róla, hogy magánkézre került és valahol Japánban őrzik, ám nagyobb a valószínűsége, hogy elpusztult azokban a zavaros időkben, mint annyi más történelmi kincs. Szerencsére feljegyzések és képek maradtak róla, ezért 2017-ben a Touken Ranbu játékosok bőkezű adakozásának hála, replika formájában ugyan, de ismét helyet kapott az Aso szentélyben.

Hotaru játékbeli külsejét Hiko tervezte: ki-nézetében dominál a zöld, a szentjánosbogarak színe. Arra azonban, hogy miért ő az egyetlen Ootachi, aki kisfiúként jelenik meg a Saniwa előtt az eredeti kard méreteinek ellenére, pontos válasz nincs. A Touken Ranbuban általában a rövid kardnak számító tantouk és wakizashik kapták meg a gyerekesebb külsőt, a többiek pedig felnőtt férfiak alakját vették fel. Hotaru a ritkának számító kivételek közé tartozik.

Általánosan elmondható, hogy az Ootachikat a méretük és súlyuk miatt kevesen tudták forgatni. A másik három Ootachi ehhez mérten magas és izmos lett, míg ugyan Hotaru birtokolja az Ootachik erejét, a legalacsonyabb a kardok között. Olyannyira, hogy még a kicsi tantouk is túlszárnyalják. A játékosok többsége azt gyanítja, a legendájában oly fontos szerepet kapó szentjánosbogarakra utalhat a termete. Ez a kettőség érdekes jellemvonásává lett, hiszen bár látszatra egy ártatlan

gyermek, valójában erősebb szinte bárkinél, így könnyedén győzi le az ellenfeleket és tartja rendben a kissé lusta gyámját, Akashit egyaránt. Hotarumaruru seiyuu-jének Iguchi Yuuichit választották.

Elöljáróban hadd jegyezzem meg, hogy bár elfogultság bizonyosan van bennem, hiszen az egyik kedvenc karakteremről készült a figura és ez volt az első komoly darab a gyűjteményemben, de az a véleményem, hogy talán a legjobban eltalált Touken Ranbu figurával állunk szemben. A szobor egy az egyben idézi a játék és az anime karakterét, minden ízében pontosan adja vissza Hotarut. A szobrász, akinek a keze munkáját dicséri a mű nem más, mint Matsumoto Koei. 1/8 méretarányú, ám mivel Hotaru igencsak aprócska, ezért a többi 1/8-os figura mellett egészen picinek hat. Az ára, ahhoz képest, milyen minőségi darab, nagyon baráti: újonnan 9000 jenért lehetett hozzájutni. Szép dobozban érkezett, amit a figura és a gyártó neve mellett apró szentjánosbogarak ékesítenek.

„Nagyon élő ez a beállítás, és dinamikus, mintha valóban egy harci jelenetből lépett volna ki, azonban a kezében lévő kard egy kicsit takarja a fiú arcát, így ha polcra állítjuk, oldalazva kell elhelyezni, ha a pofiját teljes pompában látni szeretnénk.”

Ha alaposan megszemléljük a figurát, akkor az első szembetűnő érdekesség az a póza. A Kotobukiya mellett a Good Smile Company férfifigurákra szakosodott ága, az Orange Rouge jelent meg Touken Ranbu figurákat, ám ők mindig kiválasztanak egy játékos pózt és abban örökítik meg a fiúkat. A Kotobukiya ezzel szemben inkább saját pózokat ad a Touken Ranbu figuráinak és nem volt ez másképp ez esetben sem. A kis Ootachi úgy pózol, mintha éppen támadásra készülne a hüvelyéből előhúzott karddal, miközben a szél és a lendület repíti utána a köpenyét. A jobb lábával hátralép, a bal kezét pedig hátraveti, hogy a nehéz kard súlya alatt megtartsa az egyensúlyát. Nagyon élő ez a beállítás, és dinamikus, mintha valóban egy harci jelenetből lépett volna ki, azonban a kezében lévő kard egy kicsit takarja a fiú arcát, így ha polcra állítjuk, oldalazva kell elhelyezni,

ha a pofiját teljes pompában látni szeretnénk. Az arckifejezése a helyzethez méltó és olyan, mintha koncentrálna, még a szemöldökét is összehúzza. Az Orange Rouge és olykor a Kotobukiya Touken Ranbu figuráinak leggyengébb pontja általában az arc festése. Ha a többi részlet a helyén van is, az arcfestéseket sok kritika éri, mert nem egészen adják vissza a karaktert. Hotarut azonban soha nem érthette ilyen vád, tökéletesre sikerült megalakítani a játékból ismert arckifejezést. Nem kizárólag az arcfestése profi munka, hanem az egész figura színézése. Még a kezén a körme is kapott egy picit színt, hogy valóságosabb legyen.

A ruhája a pózzal szemben, az Orange Rouge figuráihoz hasonlóan, a játékból ismert harci ruházata. A zárt felsőből éppen csak kilátszó fehér ing, a köpeny és a páncél egy rövid kis nadrággal, egy hosszú zoknival és egy zoknitartóval egészül ki, ami feltűnően kiemeli a formás lábait. Hogy ki milyen harci ruhát vesz fel, az nagyon változó. Általában valamilyen formában magukon viselik, hogy mely családhoz vagy mely korszakhoz tartoznak. Az Awataguchi kardoknak megvan a saját

egyenruhájuk, de a Kotetsu testvérek ruházata szintén mutat hasonló stílusjegyeket, a Samonji család tagjai ugyancsak hasonló stílussal bírnak és bizony a Rai fiúk is felismerhető egységet alkotnak. Akashi a „ráérünk arra még” személyiségéhez passzolóan lezseren és kicsit rendetlenül hányja magára a holmiját, Aizen, az életvidám, energikus fiú az Aizen Myou'ou pólóját szabadon hagyó, divatos szabású ruha mellett tette le a voksát, míg Hotaru, aki a legkomolyabb a családban, tradicionális módon, szépen, rendezetten hordja a ruházatát. A fekete alapon igen mutatósak az arany és ezüst díszítések, ahogy bal felkarján a zöld piros

„A kedvencem a ruházatán egyébként a köpeny, aminek a zöldes színben játszó hátoldalát fantasztikusan szép a Hotaru címerét idéző arany minta díszíti.”

páncél is. Maga a ruha gyönyörűen ki van dolgozva, részletes és még a legapróbb ráncok is látszanak rajta. Nagyon tetszik, hogy még arra is figyeltek, a kabátja kissé felcsússzon a kardot emelő kar miatt. A kedvencem a ruházatán egyébként a köpeny, aminek a zöldes színben játszó hátoldalát fantasztikusan szép, a Hotaru címerét idéző arany minta díszíti, valamint a kis sapka a feje tetején.

Sok kiegészítő nem járt hozzá, egyedül a kard kivehető a kezéből, bár én nem igazán szeretek hozzányúlani. Olyan kis vékony és törékeny, hogy szinte félek, kárt teszek benne egy erősebb mozdulattal. Ez azonban nem igaz a figura többi részére. Erős, masszív, szinte nehéz, ha megemelem. Két ponton lehet a talpazathoz rögzíteni, így meglehetősen stabilan áll. Sajnos maga a talpazat végtelenül egyszerű lett, egy sárga kör, benne Hotaru címerével. Lehet egy kreatívabb talpazat emelt volna az árán, de én személy szerint nem bántam volna egy kicsit játékosabb darabért cserébe.

Ezt leszámítva azonban magam részéről több, mint elégedett vagyok. Hotarumaru a játékban nőtt igazán a szívemhez, mert a kicsi testbe

hatalmas erő és küzdőszellem van zárva, így hűséges társam volt a legnehezebb csatákban az elmúlt évek során. Nagyon szomorú voltam, hogy az első kiadásról lemaradtam, ezért a második kiadást azonnal megrendeltem, amint lehetőség nyílt rá, így elfoglalhatta méltó helyét a polcon. Touken Ranbu és Hotarumaru rajongóknak azt hiszem, ez a figura mindenképpen kötelező vétel. Már csak azt remélem, hogy előbb-utóbb a nendoroid kiadás is megérkezhet hozzám.

